

Projekt: „EU peníze školám“ - OP VK oblast podpory 1.4 s názvem
Zlepšení podmínek pro vzdělávání na základních školách

Registrační číslo projektu: CZ.1.07/1.4.00/21.0815

Číslo a název šablony klíčové aktivity: VY_32_INOVACE_013.ČJ.6.B

Školní rok: 2011 / 2012

Ročník (třída), cílová a věková skupina: sedmý (6.B), žák 12-15 let

Vzdělávací oblast: Jazyk a jazyková komunikace

Vyučovací předmět: Český jazyk

Učivo: Věta jednoduchá a souvětí

Anotace (metodický list k použití ve výuce): Pomocí pracovního listu si žáci
procvičí a zafixují určování vět
jednoduchých, souvětí, vět hlavních a
vedlejších

Očekávaný výstup: rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a
souvětí

Jazyk: Čeština

Speciální vzdělávací potřeby: žádné

Klíčová slova: věta jednoduchá, souvětí, věta hlavní, věta vedlejší

Druh učebního materiálu: pracovní list

Druh interaktivity: aktivita

Stupeň a typ vzdělávání: základní vzdělávání - 2. stupeň ZŠ

Celková velikost: 100 kB

Pilotáž D U M provedena ve výuce dne: 13. 4. 2012

Autor a vyučující D U M: Mgr. Miroslava Kroupová

VĚTA JEDNODUCHÁ A SOUVĚTÍ

URČI VĚTU JEDNODUCHOU A SOUVĚTÍ

Vrátili se, když se setmělo.	
Pozoroval nás z okna.	
Vrátili jsme se za světla.	
Po zvonění musí být všichni žáci na svých místech.	
Kvůli jeho lhaní a podvodům už s ním nechci kamarádit.	
Nevěděl o mně, že se mi líbí.	
Ačkoliv plakala, byla šťastná.	
Slíbil jí, že na ni počká.	
Velice jsme si ho oblíbili.	
Odpoledne jsme šli nakupovat do města.	
Na stěně visel obraz, ale barvy časem vybledly.	
Kdo tam nepůjde, připraví se o hodně.	
Dlouho nemohl pohnutím promluvit.	
Vrátím se zpět odpoledne nebo večer.	
Marta zavolala a Peter hned přišel.	
Petr potřeboval poradit.	
Za oknem rostly muškáty a petúnie.	
V rohu místnosti stál klavír a na něm ležely noty.	
Michal a Martina dnes opět trénovali.	
Krtek ryje na zahrádce i na záhonu.	
Při vysoké horečce ihned zavolejte lékaře.	
Použijte ve větě těchto slov.	
Tváří se, jako by mu ulítly včely.	
Kdo lže, ten krade.	
Začali jsme pracovat, abychom si vydělali peníze.	
Chlapci se sešli před novým stadionem.	

URČI VĚTU HLAVNÍ A VĚTU VEDLEJŠÍ

	1. věta	2. věta
Všichni chtěli slyšet, jak jsou výborní.		
Utekl, protože měl strach.		
Nevěděl o mně, že se mi líbí.		
Kdo tam nepůjde, připraví se o hodně.		
Měla místočko, kam se schovávala.		
Slíbil jí, že na ni počká.		
Nepřejete-li si něco, musíte to říci.		
Jakmile ho spatřil, odešel.		
Jak řekl, tak udělal.		
Kdo ji znal, ten neodešel.		
Čekalo nás překvapení tam, kde se cesta zatáčela.		
Viděl, jak upadla.		
Měl jsem dojem, že o to nestojíš.		

DOPLŇ SPOJOVACÍ VÝRAZ S VĚTOU

Vypráví se,	
Zahlédli jsme autobus,	
Nepřišel,	
Udělalí všechno,	
Bojím se,	
Z okna chaty jsme sledovali,	
Radek se u nás zastavil,	
Děti prosily dědečka,	

DOPLŇ ČÁRKU DO SOUVĚTÍ

Než jsem ušel kilometr začalo pršet a tak jsem usoudil že bude moudřejší se schovat. Věřte mi že práce kterou dělám a při níž sjíždím celou republiku je nade vše. Neděle byla teplá nebylo to však příjemné a zářivé teplo ale tísnivý žár jako by někdo položil krajinu do pece. I ve tmě bylo vidět že lak na oknech je oprýskaný a že zanedbaných fasád padá omítka. Na polích od lesa až k vesnici leží sníh ale skřivánek musí vrznout i kdyby měl zmrznout. Spal dvě hodiny ale teď už zase pochodoval ale velmi pomalu protože byl stále unavený a nevěděl kam má jít.

Vydržíte-li tu nějaký čas poznáte že tento kraj má do sebe cosi zvláštního že se odhaluje pozvolna že se jednoho dne přistihnete že ho máte rádi. Odpoledne se protahovalo modrý vzduch se tetelil na střechami a sluneční světlo leželo trochu unaveně na bílé silnici. Tihle holubi kterým se říká věžňáci jsou vlastně skalní holubi kteří si začali plést kaňony s městskými ulicemi a nastěhovali se do měst kde se živí tím co jim člověk dává. Maminka mi půjčila obrovskou krabici s knoflíky abych si je mohla vysypat na stůl a prohlížet si je.

Kdyby se mohly dějiny našeho národa opakovat pak by bylo dobré vyzkoušet tu druhou možnost a potom srovnat oba výsledky. Když někdy přijdu k té mravenčí silnici kudy pospíchají od mraveniště k mraveništi kleknu si a dívám se z blízka. Kráčím pomalu ulicemi vilové čtvrti a s kouřem který se vine vzpomínám na pohádkové příběhy které jsem zažil ve své fantazii. Opustila jsem svůj domov všichni si o mně mysleli že jsem se zbláznila ale mně nešlo o dobré bydlo nechtěla jsem jen aby o mně někdo rozhodoval.